

Rosszhiszeműségek. Sokkal több, mint ahogy az ember várná és több, mint ahogy az első pillanatban észre lehetne venni.

Hang van elég: nagyváros, falu, osztályharcú riadók, kiáltások, fel-tűnően kevés erotika (nem a válogató hibájából, hanem, mert tényleg kevés), zsánerképek, természethez való visszatérések, lázítás, melankólia — ez mind a költészet anyaga. De csak az anyaga. S mint ahogy az új nemzedéknek nincs átütő költői egyénisége, az egész lírának nincs átütő ereje. Nem szabad, nem férfias, nem termékenyítő, nem teremtő. Profán művészet ez: társadalmi, divatszzerű, tüneteket kiélő, nem pedig a szent, lángoló, elragadó költészet. Gyanútlan — elhalad a legnagyobb mélységek fölött anélkül, hogy észrevenné. Aki ezt a könyvet elolvassa, nem hisz a szemének: ez az a kor, ahol olyan irtózatossan kínlódik valami új? Ez az, ahol mardosó ironia és halálos alázat, éhezők kiáltása és tivornyák zaja összevegyül? Ez az a széttépett, megalázott, keserves kor — a mi korunk? Egyetlen versnek sincs hangja az élet valósága számára. Nagyon vers-i költészet ez, nagyon nem a vér, a sebek, a nyomor, a kétségbeesés és nagyon nem a mindenekfölött való remény és életvágó költészet.

Vannak értékek is? És ezeknek hordozói kettő-három kivételével tényleg azok, akiknek az anthológia kivételes helyet biztosít? Igen, vannak. Szavak, hangok, gondolatok, képek, strófák is — töredékek. «A líra tüze kialvóban van?» Lehet, hogy talán igaz. Éppen akkor, amikor maga az élet tele van lírával. *Hamvas Béla.*

Katholikus Lexikon. Szerkesztette: *Bangha Béla.* A Katholikus Lexikon megjelent második kötetével kitűzött programjának megfelelően folytatja katolikus elvű s irányú egyetemes összefoglaló munkásságát. A mostani

kötet 532 oldalon az Ellenállás és Kazula címszók közé eső tudományos és művelődési anyagot tárgyalja. Amint az első kötetben is, ebben is imponáló módon emelkedik a szerkesztők munkája nyomán az a mérhetetlen lelki és szellemi érték és hatás, amelyet az emberiség történetében a katolikus világnézet képvisel. A lexikon természetéből következik, hogy a katolikus szellem valóságának feldolgozása csak a lényeges vonások felvázolása és jelzése útján történhetik. De így is, e lényegre szorítóköző összefoglalásban megkapunk mindent, amire az egyetemes műveltség legfontosabb kérdései szempontjából szükségünk van. Szerkesztő és munkatársak egyaránt nagy és igen értékes munkát végeztek. Éppen azért e munka érdemét nem is szabad azzal megbántani, hogy kicsinyeskedő nagyítással közeledünk a kötet esetleges hibái felé. Az szinte természetes, hogy ilyen nagyarányú munkánál egy-egy címszó mértékszabása változik, valami kimarad, vagy egyik-másik cikk talán éppen azért, mert egy kissé elnagyolt, avagy túlságosan tömörített, veszít a világosság s a jellemzés értékéből. Azonban egyik kifogás sem érintheti a szakszerűség korrekt tárgyi értékét. Ebből a szempontból nézve a kötetet, méltán tarthatjuk a magyar katolikus szellemi világ kiváló megnyilatkozásának, amely közvetve a magyar művelődés egészének is nagy becsületére és tiszteletére válik.

O. P.

Simonfay Margit: Az idegen asszony. (Regény. Singer és Wolfner kiadása.) «Az idegen asszony» Simonfay Margitnak második regénye. Alapváza egy szerelmi háromszög, melynek tulajdonságai az irodalmi planimetriában nagyon is ismertek. Egy gyanútlan békében élő házaspár életébe belép a harmadik, ez esetben egy nő, aki ezt a gyanútlan együtt-